

РЕШЕНИЕ

№ 5763

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6896** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.
Образувано е по жалба на Х. Р. В. ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-357/30.04.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/30.12.2019 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, като е изложено становище, че същото е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – [населено място], чрез процесуален представител юрк. П. – Б., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага подробни доводи в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено

следното от фактическа страна:

На 10.02.2020 г. Х. В. е подала жалба до Административен съд София град с вх. № 5524/17.02.2020 г. срещу разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/30.12.2019 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, с което е отказано изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане за остатъка до 410 дни по чл. 50, ал. 1 и ал. 5 от КСО, с начална дата от 08.07.2018 г.

С Определение № 1425 от 20.02.2020 г. по адм. д. № 1818/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 16 състав, съдът е оставил жалбата на Х. Р. В. без разглеждане, тъй като е подадена срещу акт, който не подлежи на оспорване пред съд и за който е предвиден задължителен административен ред за оспорване.

Съдът е приел, че осъществяването на съдебен контрол е недопустимо и е прекратил производството по адм. дело № 1818/2020 г. по описа на АССГ, като е изпратил преписката за произнасяне на директора на ТП на НОИ- С. град с мотивирано решение по жалба срещу разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/30.12.2019 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО.

Във връзка с гореизложеното за директора на ТП на НОИ- С. град е възникнало задължението да се произнесе по жалбата на Х. В., срещу разпореждане № 0-21-999-00-0001 106250/30.12.2019 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите. Х. В. възразява срещу издаденото разпореждане за отказ за изплащане на обезщетение за бременност и раждане за остатъка до 410 дни по чл. 50, ал. 1 и ал. 5 от КСО. без да сочи конкретни аргументи, относно допуснати нарушения от страна административния орган, които водят до неправилност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт и иска да ѝ бъде изплатено обезщетението за бременност и раждане.

В хода на административното производство е установено, че за Х. Р. В. е представено в ТП на НОИ- С. град, чрез осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] Заявление- декларация за изплащане на парично обезщетение, при бременност и раждане на основание чл. 50 и чл. 51 от КСО за остатъка до 410 календарни дни, считано от 08.07.2018 г.

Обжалваното в настоящото производство разпореждане за отказ е издадено, във връзка с приключилата проверка от компетентните органи на НОИ на подаваните данни от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, декларирани в представените документи за изплащане на обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

За жалбоподателката съгласно Регистъра на трудовите договори по данни от НАП са налични записи за подадено уведомление на 25.09.2017 г. от [фирма], за сключен на 21.09.2017 г. безсрочен трудов договор по чл. 67, ал. I, т. 1 от Кодекс на труда (КТ) за длъжност „административен специалист с контролни функции”, както и че същия е прекратен на 01.12.2018 г.

От проверка в Регистър „Приходи” на НАП се установява, че за периода от м. януари

2017 г. до настоящият момент от [фирма], няма преведени осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване.

След извършена проверка в информационната система на НОИ, в Търговския регистър и в информационния регистър „А.“ е установено, че [фирма] е регистрирано с решение №1 от 18.06.2001 г. по ф.д. № 6055/2001 г. на Софийски градски съд със собственици Б. М., И. С. и С. И.. С вписване от 11.08.2017 г. в Търговски регистър, дружеството се преобразува в Е. - дружеството, което е подало информация за сключен трудов договор с жалбоподателката, с едноличен собственик на капитала и управляващ И. К. Д., ЕГН [ЕГН] (съгласно данни от ТР, лицето е собственик/ управител на общо на 8 дружества) със седалище [населено място],[жк],[жилищен адрес].

Във връзка с преценката и установяване на законовите предпоставки, за да възникне правото на обезщетения за безработица и общо заболяване и майчинство на лица, на основание подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. I от КСО от дружество [фирма] за декларирани като негови работници/ служители лица, като осигурени и констатираната липса на внесени осигурителни вноски е издадена Заповед № ЗР-5-21-00405115/24.04.2018 на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО на ТП на НОИ - С. град, с която е възложено извършване на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване в осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК]. Със Заповед № ЗР-5-21-00726088/29.05.2018 г. е разпоредено да се удължи срока на проверката по разходите на държавното обществено осигуряване в осигурителя [фирма] считано от 29.05.2018 г.

При осъществяване на проверката на декларирани от дружеството данни, на представляващия дружеството са връчени задължителни предписания № ЗД-1-21-00405681/25.04.2018 г., с които от същия е изискано в три дневен срок, да представи необходимите за извършване на ревизията документи, както и писмено да посочи местата на които дружество то осъществява дейност. В посоченият срок от страна на И. Д. са представени само част от изисканите документи.

Видно от Протокол № ПТ 5-21-00419922/29.05.2018 г. за извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ- С. град на посочения адрес няма търговски обект на гореспоменатото дружество и не са открити служители/ работници, както и управителя на [фирма].

В резултат на констатираните от контролните органи на ТП на НОИ- С. град факти и обстоятелства с писмо изх. № 109-21-5611 #13/09.05.2018 г. до ТД на НАП - С. град е изискана информация, относно упражняваната от [фирма] търговска дейност, наличието на търговски обекти и регистрираните фискални устройства. В отговор с вх. № 1029-21-5611/21.05.2018 г. от ТД на НАП — С. град ни уведомяват, че дружеството има регистриран търговски обект за продажба на хранителни добавки и др. с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] ет. I, ап. 1, на който адрес има и регистриран фискален апарат. За обекта няма подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и 2018 г.

С писмо изх. № 1029-21-5611# 14/09.05.2018 г. до Дирекция „Инспекция по труда” - С. е поискано съдействие за извършване на проверка в рамките на предоставената компетентност по спазване на трудовото законодателство в [фирма], като проверката има за цел установяването на реално извършване на трудова дейност от лицата декларираните от управителя, които подлежат на социално осигуряване по реда на КСО.

В отговор вх. № 1029-21-5611 #24/21.06.2018 г. от Д ИТ сме уведомени за извършена проверка при осигурител [фирма], при която на известните адреси на дружеството и декларираните, в качеството му на управител, от И. Д. не са открити служители/ работници на дружеството.

С протокол от 31.08.2018 г. подписан от служител на Д „ИТ” - С. и представител на контролните органи на ТП на НОИ- С. град са представени копия от представените при извършената проверка от И. Д. документи за [фирма].

При извършения анализ на горепосочените документи са констатирани множество различия с наличните в ТП на НОИ- С. град документи, представени от И. Д. в качеството му на управител. Установените разлики се изразяват в представените с различен почерк сведения и обяснения от управителя на [фирма], несъответствие с номерата на личните карти на служителите/ работниците, договори сключени на дата представляваща официален неработен ден (празник) и/ или почивен ден, различен формат на ведомостите за работна заплата и др. От Д „ИТ” - С., ни информират, че при извършената последваща проверка на дружеството през месец август 2018 г., е констатирано назначението по трудови договори на лица с „нереално високи заплати”. След посещение от страна на контролните органи на Д ИТ - С. на всички известни търговски обекти на [фирма] е констатирано, че дружеството не извършва стопанска дейност на посочените адреси. Видно от представените в хода на проверката платежни документи за периода от месец май до месец юли 2018 г. на служителите се изплаща срещу подпис брутно възнаграждение.

Съобразно установеното, контролните органи на ТП на НОИ- С. град изпращат до декларираните от страна на [фирма] лица на трудови договори в дружеството писма за събиране на допълнителни сведения и пояснения по реда на чл. 44 — 46 от АПК. Същите са с цел изясняване на възникването на осигурителните права по чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

Писмо е изпратено и до Х. В., която се явява лично на 30.12.2019 г. в ТП на НОИ- С. град и подава декларация, в която посочва, че е полагала труд „на компютър- Д.” и е получавала възнаграждението си „на ръка от К.”.

В резултат от извършените проверки, контролните органи на ТП на НОИ - С. град са направили обоснования извод, че за периода след м. януари 2017 г. [фирма] е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица с висок размер на осигурителен доход без да внася дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са издадени

задължителни предписания № ЗД-1-21-00673869/18.09.2019г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2017 г. до 31.07.2018 г. за всички лица, включително и за Х. Р. В..

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение за издадени задължителни предписания на табло в административната сграда на ТП на НОИ - С. град - Съобщение №4016-21-865/11.10.2019 г. Същите са влезли в сила на 01.11.2019 г.

Междувременно на 09.12.2019 г. от ТД на НАП - С. град е получено писмо с вх. №1029-21-5611# 137/09.12.2019 г., за приключила с Протокол П-22221418156940-073-001/28.05.2019 г. проверка за установяване на факти и обстоятелства за реално извършвана икономическа дейност и отчитане на приходи и разходи от [фирма]. От горесцитираната проверка извършена от ТД на НАП — С. град и приключила с Протокол П-22221418156940-073-001/28.05.2019 г. не е установено реално извършване на дейност, предвид това, че дружеството не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и 2018 г., не са подавани и ГФО, наличното фискално устройство е deregистрирано на 28.07.2017 г., като последен дневен отчет за продажби отчетени ФУ/ Z- отчет е от дата 19.04.2012 г., а след тази дата с фискалното устройство не са отчитани продажби. Компетентните органи на ТД на НАП - С. град са установили подаване на голям брой уведомления за сключени трудови договори и осигурителни декларации, което не съответства на дейността на дружеството и декларираните размери на приходи от дейността.

В резултат на гореизложените констатации на компетентните органи от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството през периода от 01.01.2017 г. до 31.07.2018 г. вкл., липсата на доказателства за осъществявана трудова дейност от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в т. ч. и за жалбоподателката Х. В., контролните органи обосновано са приели, че същите не са осигурени лица по смисъла на чл. 10 от КСО, чрез дружеството. В тази връзка същите нямат право на обезщетенията, предвидени по КСО, в т. ч. и жалбоподателката т. к. същата не отговаря на изискванията на чл. 48а от КСО, което обосновава прилагането на разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от КСО за издаване на оспореното разпореждане за отказ за изплащане на обезщетение.

В резултат е издадено процесното Решение № 1040-21-357/30.04.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/30.12.2019 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

В хода на съдебното обжалване страните не са ангажирали доказателства и не са установени факти, различни от възприетите от административния орган и отразени в оспореното решение.

При тези фактически установявания, съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с

жалба по реда на чл.117, ал.1 от КСО и в срока за обжалване по чл.117, ал.2, т.2 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл.117, ал.3 от КСО – Директор на ТП – С. град. Обективирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл.59, ал.2 от АПК. Противно на доводите в жалбата, съдът намира че решението отговаря на изискването за мотивираност, съгласно чл.117, ал.3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Решението е и материално законосъобразно.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – С. град е приел, че разпореждането, предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл.114, ал.3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител по контрол на разходите при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл.114, ал.3 от КСО.

Разпореждането е обективирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл.59, ал.2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след приключилата проверка от компетентните органи на НОИ на подаваните данни от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход декларирани в представените документи за изплащане на обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

Законосъобразен извода на административния орган, че в резултат от извършените проверки, че за периода след м. януари 2017 г. [фирма] е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица с висок размер на осигурителен доход без да внася дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО, за което на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00673869/18.09.2019г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2017 г. до 31.07.2018 г. за всички лица, включително и за Х. Р. В..

Административния орган обосновава този извод и от Писмо от ТД на НАП - С. град с вх. №1029-21-5611# 137/09.12.2019 г., за приключила с Протокол

П-22221418156940-073- 001/28.05.2019 г. проверка за установяване на факти и обстоятелства за реално извършвана икономическа дейност и отчитане на приходи и разходи от [фирма]. От горесцитираната проверка извършена от ТД на НАП — С. град и приключила с Протокол П-22221418156940-073-001/28.05.2019 г. не е установено реално извършване на дейност, предвид факта, че дружеството не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и 2018 г., не са подавани и ГФО, наличното фискално устройство е deregистрирано на 28.07.2017 г., като последен дневен отчет за продажби отчетени ФУ/ Z- отчет е от дата 19.04.2012 г., а след тази дата с фискалното устройство не са отчитани продажби. Освен това органите на ТД на НАП - С. град са установили подаване на голям брой уведомления за сключени трудови договори и осигурителни декларации, което не съответства на дейността на дружеството и декларираните размери на приходи от дейността.

Горните факти не са оспорени пред съда, не са представени доказателства оборващи тези констатации и съда ги приема като безспорни и непротиворечиви.

Съгласно чл. 48а от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно чл. 49 от КСО дневното парично обезщетение при бременност и раждане се определя в размер на 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност поради бременност и раждане. Дневното парично обезщетение не може да бъде по-голямо от среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението, и по-малко от минималната дневна работна заплата, установена за страната, и се определя по реда на чл. 41, ал. 2 - 5 от КСО.

Следователно за придобиване на право на парично обезщетение за бременност и раждане е необходимо към датата на настъпване на риска едновременно да са налице две законови предпоставки, а именно:

1/ лицето да е осигурено за този риск и 2./ да има 12 - месеца осигурителен стаж като осигурено за този риск.

Разпоредбата на чл. 1, ал.2 от НАРЕДБА за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) определя, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването

им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г. (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър „Трудови договори“, регистър „Пенсии“, регистър „Трудови злополуки“, регистър „Професионални болести“, регистър „Парични помощи за профилактика и рехабилитация“ и от регистър „Парични обезщетения и помощи от ДОО“, както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно текста на чл. 54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

На основание чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. (отм. На 03.01.2020 г.) за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „Д. 200Г“ Е. за указания период са заличени служебно.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Трайна е съдебната практика, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва

трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение, с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

В настоящия случай, в хода на извършена проверка от административния орган са събрани доказателства, че през периода 01.01.2017г. до 31.07.2018 г., през който има издадени болнични листове за временна неработоспособност за общо заболяване, жалбоподателката не е лице, което е извършвало трудова дейност при [фирма] и съответно не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КСО. В тази връзка е и информацията и констатациите от извършените проверки на [фирма] и съответно липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството през периода от 01.01.2017 г. до 31.07.2018 г. вкл., липсата на доказателства за осъществявана трудова дейност от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в т. ч. и за жалбоподателката Х. В..

Съда изцяло споделя констатациите на контролните органи, че същите не са осигурени лица по смисъла на чл. 10 от КСО, чрез дружеството и съответно нямат право на обезщетенията, предвидени по КСО, в т. ч. и жалбоподателката, поради факта, че не отговаря на изискванията на чл. 48а от КСО.

Поради изложеното - жалбоподателката няма право на парично обезщетение за временна нетрудоспособност, тъй като не отговаря на изискванията на чл.40 ал.1 от КСО. Законосъобразно е издадено оспореното разпореждане, на основание чл.40 ал.3 от КСО, с което е отказано изплащане на парично обезщетение за временна нетрудоспособност.

Оспорването на Решение № 1040-21-357/30.04.2020г на Директора на ТП на НОИ - С. град е неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на

100 лв.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Р. В., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-357/30.04.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА Х. Р. В., ЕГН да заплати на Териториално поделение – С. град на Националния осигурителен институт сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: